

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 242/22
28.4.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Здравке Ђурђевић, председника већа, Душанке Ђорђевић и Драгана Милошевића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Кундачине, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К број 174/20 од 11.10.2021.године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Милана Кундачине, дана 28. априла 2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ жалбе браниоца окривљеног АА, у делу којим се побија одлука о кривичној санкцији, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К број 174/20 од 11.10.2021.године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА, због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време за које је био лишен слободе по решењу о задржавању ПС Сурчин од 31.03.2019.године, почев од 31.03.2019.године па до 02.04.2019.године, а коју казну ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује на адреси у ..., ..., ул. ... број ... и исте не сме напуштати, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко 6 часова, или два пута у трајању до 6 часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док се жалба браниоца окривљеном у преосталом делу **ОДБИЈА** као неоснована и побијана пресуда у преосталом, непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К број 174/20 од 11.10.2021.године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 КЗ, па је окривљени, је сходно одредби члана 56 и 57 КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, на адреси у ..., ..., ул. ... број ... и које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању од преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у заводу за извршење казне затвора.

Сходно одредби члана 63 КЗ, окривљеном је у напред изречену казну затвора урачунато време за које је био лишен слободe по решењу о задржавању ПС Сурчин од 31.03.2019.године, почев од 31.03.2019.године до 02.04.2019.године, када је задржавање укинато.

Сходно одредби члана 87 КЗ, у вези члана 348 став 5 КЗ, суд је окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета, па се од окривљеног има одузети 30 комада муниције, калибра 9x17 мм, 2 комада муниције калибра 5,45x39 мм, 6 комада муниције 7,62x39 мм и 8 комада муниције калибра 7,62x25 мм. Применом одредбе члана 261 ЗКП окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Кундачина, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, те да бранилац и окривљени буду обавештени о седници већа другостепеног суда.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж број 263/22 од 14.03.2022.године предложио је да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног, тако што ће побијану пресуду потврдити.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Милана Кундачине, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда због битних повреда одредаба кривичног поступка, тако што се истиче да иста није у складу са ЗКП, односно не садржи поуку о праву на жалбу, да је изрека пресуде неразумљива и истовремено противречна себи и разлози су противречни изреци, а у пресуди су

наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања који су нејасни и противречни. Даље се жалбом побија утврђено чињенично стање, указује се да нису утврђене све одлучне чињенице које су битне за постојање кривичног дела из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, те да је првостепени суд самоинцијативно изводио доказе који су на штету окривљеног, што се посебно односи на прикупљање доказа извештаја Генералштаба Војске Србије који доказ није изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, па није несумњиво доказано да је окривљени извршио кривично дело са директним умишљајем, односно да је био свестан свог дела, чије је извршење је хтео и да је био свестан да је његово дело забрањено.

По оцени Апелационог суда у Београду, побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд о свим одлучним чињеницама у образложењу пресуде дао јасне, аргументоване и непротивречне разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве неразумљивости и нејасноће, изрека пресуде је јасна и разумљива и садржи све што је у смислу одредаба ЗКП-а треба да садржи.

Што се тиче навода жалбе да је првостепени суд изводио доказе који иду на штету окривљеног, те да је извештај Генералштаба Војске Србије доказ који није изведен у складу са одредбама ЗКП-а, а овакви жалбени наводи нису основани, имајући у виду да је првостепени суд извео све доказе поступајући по одредбама Законика о кривичном поступку, а осим тога ово није једини доказ на коме се заснива пресуда.

По оцени овог суда, правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање, ценећи одбрану окривљеног, па је прихватио део одбране да је код окривљеног полиција пронашла предметну муницију, јер је то у складу са исказима сведока ББ и ВВ, те писмених доказа у списима предмета. Међутим првостепени суд не прихвата део одбране у коме је окривљени навео да је муницију купио преко Војне поште ..., да је муницију, која је предмет поступка добио на реверс, да 2 метка калибра 5,45x39 мм поседује још од 22.03.1993.године, да се ради о трофеју са ратишта из Босне, да је 6 метака калибра 7,62x39 мм донео са неког ратишта, да 8 комада муниције калибра 7,62x25 мм припада пиштољу са којим је био задужен на ратишту, а 30 метака калибра 9x17 припада револверу, који је од њега одузет, а да не може да објасни због чега је исти држао, те да је на ту муницију заборавио и да из тог разлога је није вратио, а није знао како да је раздужи. Ово стога што је правилно првостепени суд закључио да прегледом муниције од стране НКТ Центра за криминалистичку форензику је утврђено да меци калибра 9x17 мм не одговарају по калибру револверу са олученом цеви марке "Црвена застава" модел 83, калибра 357 Магнум и репетирајућој пушци са олученом цеви марке "Предузеће 44", модел 48, видљиве ознаке калибра 8x57 ЈС, да су се из пушке могли користити меци калибра 7,9x57 мм, а из извештаја Генералштаба Војске Југославије произилази да окривљени није поседовао наоружање за муницију калибра 9x17 мм, 5x45x39 мм, 7,62x39 мм, 7,62x25 мм, па како је одредбом члана 20 Закона о оружју и муницији прописано да власници оружја могу набављати и држати муницију у калибрима за које имају регистровано оружје, осим физичких лица којима је издата колекционарска дозвола, а посебно је регулисано преношење оружја и муниције, а окривљени није поседовао законито оружје којем би према калбирима била одговарајућа предметна муниција и носио је муницију критичном приликом, што ни сам није спорио, па како из вештачења произилази да није уочен проблем у

функционисању предметне муниције, а иста по свом саставу и намени представља бојеву муницију за ватрено оружје са олученим цевима, то је правилно првостепени суд закључио да окривљени критичног дана у свом путничком возилу неовлашћено носио предметну муницију, а што је прихватио и овај суд. Правилно је првостепени суд закључио да чињеница да је окривљени заборавио да се раздужи предметном муницијом пре критичног догађаја, јер није знао како да се раздужи, није од значаја за другачију одлуку, а посебно јер је сведок ВВ навела да се критичног дана нису ни селили, да је она била код својих и да је од окривљеног телефоном сазнала да је ухапшен, а окривљени је бивао на ратиштима, војно лице, и зна како треба да се понаша са оружјем и муницијом.

Правилно је првостепени суд на основу свих изведених доказа, односно исказа сведока, затим налаза и мишљења вештака Националног центра за криминалистичку форензику, као и материјалних доказа у списима предмета, на несумњив начин утврдио да је окривљени извршио инкриминисане радње за које је првостепеном пресудом оглашен кривим. При томе, првостепени суд је довољно расветлио одлучне чињенице и за свој закључак је дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјектни и објективни елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, а што наводима жалбе није доведено у сумњу.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена али овим околностима није дао адекватан значај, посебно код чињенице да отежавјућих околности на страни окривљеног није било. Стога је овај суд, узевши у обзир све олакшавајуће околности које је ценио и првостепени суд, односно да је окривљени неосуђиван, да је породичан човек и да је отац петоро деце, од којих су двоје малолетних, те имајући у виду између осталог и врсту оружја, дугогодишњи стаж у војсци окривљеног, те чињеницу да отежавајућих околности на страни окривљеног нема, напред наведним околностима дао значај нарочито олакшавајућих околности, те усвајањем жалбе браниоца окривљеног у делу којом се побија одлука о кривичној санкцији преиначио првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, те је применом одредбе члана 56 и 57 КЗ, ублажио казну испод законом прописаног минимума и осудио окривљеног на казну затвора у трајању од 6 месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује на адреси у ..., ..., ул. ... број ..., а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, сходно одредби члана 45 КЗ.

По оцени овог суда, имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично дело извршено изреченом казном затвора коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује у потпуности ће се остварити сврха

кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредби члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Здравка Ђурђевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић